



DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Znáte odpověď na otázku – „Která svatá má čtyři nohy?“

No přeci svatá stolice. ☺

Naštěstí se dnes ten svátek jmenuje svátek Stolce sv. Petra, nedávno jsme jej slavili (22.2.). Tento stolec má oltář dokonce v bazilice sv. Petra. Je za papežským baldachýnovým oltářem a zdobí ho i okno s holubicí Ducha sv. z českého skla.

Podpírají ho čtyři západní církevní otcové – sv. Řehoř Veliký, sv. Ambrož, Augustin a Jeroným. Podle legendy je v tomto oltáři uchovávan stolec sv. Petra. Ve skutečnosti je v něm stolec někdy z dob Konstantina Velikého, který prohlásil roku 314 křesťanství za státní náboženství. Možná je to trůn, který papeži věnoval spolu s Lateránským palácem, který se stal od té doby až do přesídlení papežů k bazilice sv. Petra sídlem papežů.

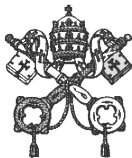
Náš profesor na teologii – Stanislav Novák, to komentoval, že si Církev roku 314 sedla. Výzdoba oltáře Stolce sv. Petra dává však tušit, že se jedná o něco jiného. Tento stolec je sice symbolem stability a jistoty, ale sám se opírá o učení Církve symbolizované nejvýznamnějšími církevními učiteli. I sama postava apoštola Petra je postavou, která má garantovat jistotu posloupnosti od Krista, tedy jakýsi stabilizující prvek v církvi – tedy skála. Tedy v Petru a jeho nástupcích máme jistotu, že ta církev, v kterou jsme uvěřili, je totožná s tím, co založil Kristus.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na jednu legendu ze života sv. Dominika. Podle ní sv. Dominiku předává sv. Petr knihu evangelií a sv. Pavel poutnickou hůl a víme, že sv. Dominik vždy při sobě nosil evangelium a poutnickou hůl, která je pietně uchovávána v cele, kde v Boloni zemřel. Legenda je pak vytesána na sarkofágu jeho hrobu. (Bohužel jsem nenašel obrázek.)

Myslím, že tato legenda má vystihnout poslání našeho řádu. Má vyjadřovat apoštolské poslání, které je podobné poslání apoštola Pavla. Nespočívá jen v kontemplaci v klášteře, ale i v předávání poznání. Být všude tam a předávat zkušenost s Kristem, kde ho neznají nebo osobním svědectvím prohloubit víru těch, kdo už věří.

Sv. Petr a jeho úkol v Církvi – je zárukou, že to co předáváme je předáváno od Krista a je autentické učení církve.

P. Prokop



*Další z katechezí svatého otce Benedikta XVI.
věnovaná dominikánskému světcí.*

Drazí bratři a sestry,

dnes bych rád promluvil o ženě, která měla v dějinách církve výjimečnou roli. Jde o Kateřinu Sienskou. Čtrnácté století, ve kterém žila, bylo bouřlivým obdobím pro život církve i pro celé sociální tkanivo v Itálii a v Evropě. Ani ve chvílích největších těžkostí však Pán nepřestává žehnat svému lidu a vzbuzuje svaté a světice, kteří otřásají myslí a srdcem a způsobují obrácení a obnovu. Kateřina je jednou z nich a dosud k nám promlouvá a nabádá nás, abychom odvážně putovali za svatostí a stále více se stávali Pánovými učedníky.

Narodila se v Sieně roku 1347 ve velmi početné rodině a ve svém rodném městě roku 1380 zemřela. Ve věku 16 let, pohnuta viděním svatého Dominika, vstoupila do třetího řádu dominikánů, do ženské větve zvané *Mantellate*. Zůstala v rodině a ještě jako dospívající složila soukromě slib panenství, věnovala se modlitbě, pokání a charitativním skutkům zejména vůči nemocným.

Když se pověst její svatosti rozšířila, stala se velmi aktivní postavou, udílející duchovní rady nejrůznějším kategoriím lidí: šlechticům a politikům, umělcům i obyčejným lidem, zasvěceným osobám a církevním hodnostářům, včetně papeže Řehoře XI., který v té době sídlil v Avignonu a kterého Kateřina energicky a účinně vybízela k návratu do Říma. Hodně cestovala, aby podněcovala vnitřní reformu církve a zasazovala se o mír mezi státy. Také z tohoto důvodu ji ctihodný Jan Pavel II. prohlásil za spolupatronku Evropy: Kéž Starý kontinent nikdy nezapomene na křesťanské kořeny, které jsou základem jeho cesty, a nadále čerpá z evangelia základní hodnoty, které zabezpečují spravedlnost a svornost.

Kateřina, tak jako mnoho svatých, značně trpěla. Někdo měl dokonce za to, že by se jí nemělo důvěřovat, takže ji v roce 1374, šest let před smrtí, povolala generální kapitula dominikánů do Florencie, aby ji podrobila výslechu. Byl jí přidělen učený a pokorný bratr, Raymund z Kapuy,

budoucí Magistr řádu. Stal se jejím zpovědníkem a také „duchovním synem“ a napsal kompletní životopis světice, která byla kanonizována roku 1461.

Nauka Kateřiny, která s obtížemi četla a naučila se psát až v dospělosti, je obsažena v Dialogu s Boží Prozřetelností neboli Knize božského učení, mistrovském díle duchovní literatury, v její Korespondenci a ve sbírce Modliteb. Její učení oplývá takovým bohatstvím, že ji Boží služebník Pavel VI. roku 1970 prohlásil za Učitelku církve. Kromě toho je rozhodnutím bl. Pia IX. také spolupatronkou města Říma a ctihodný Pius XII. ji prohlásil za patronku Itálie.

V jednom vidění, které zůstalo navždy uchováno v Kateřinině mysli a srdci, ji Matka Boží představila Ježíši, který jí daroval krásný prsten a řekl jí: „Já, Stvořitel a Pán, jsem tvým Snoubencem ve víře, kterou zachovej netknutou až do doby, kdy budeš se mnou v nebi slavit svůj věčný sňatek“ (Raymund z Kapuy, *S. Caterina da Siena, Legenda maior, n. 115*, Siena 1998). Tento prsten zůstal viditelným jenom pro ni. V této mimořádné epizodě můžeme postřehnout živoucí střed Kateřininy religiozity a každé autentické spirituality: kristocentrismus. Kristus je její Ženich, s Nímž má vnitřní vztah společenství a věrnosti; je Dobrem milovaným nad každé jiné dobro.

Toto hluboké sjednocení s Pánem ilustruje další epizoda ze života této významné mystičky: výměna srdcí. Podle Raymunda z Kapuy, který sepsal důvěrná Kateřinina sdělení, se jí zjevil Pán Ježíš, který měl na ruce zářivě rudé lidské srdce, otevřel jí hrud' a vložil dovnitř se slovy: „Nejdražší dcerko, jako jsem včera přijal srdce, které jsi mi nabídla, tak ti nyní dávám svoje, a od nynějška bude tam, kde bylo to tvoje“ (ibid.). Kateřina doopravdy prožila slova svatého Pavla: „Nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20). Stejně jako světice ze Sieny, cítí každý věřící potřebu sjednotit se s pocity Kristova Srdce, aby miloval Boha a bližního jako miluje Kristus. My všichni si můžeme nechat proměnit srdce, učit se milovat jako Kristus a v důvěrnosti s Ním se živit modlitbou, meditací Božího Slova a svátostmi, zejména častým a zbožným svatým přijímáním. Také

Kateřina patří do této řady eucharistických světců, na které jsem poukázal v závěru své apoštolské exhortace Sacramentum caritatis (srov. č. 94). Drazí bratři a sestry, Eucharistie je mimořádný dar lásky, kterou nás Bůh neustále obnovuje, aby živil naši cestu víry, posiloval naši naději a rozněcoval naši lásku, abychom se Mu stále více podobali.

Kolem tak silné a autentické osobnosti vznikla opravdová duchovní rodina. Tvořili ji lidé, kteří byli přitahováni morální spolehlivostí této mladé ženy vznešených životních způsobů, a někdy také zaujati mystickými jevy jako byly časté extáze, kterých byli svědky. Mnozí se dali do jejích služeb a pokládali za privilegium především to, že mohli být Kateřinou duchovně vedeni. Nazývali ji „maminkou“, poněvadž od ní dostávali výživu ducha jako duchovní děti.

Také dnes čerpá církve značné dobrodiní z duchovního mateřství mnoha žen, zasvěcených i věřících laiček, které v duších lidí živí myšlenku na Boha, posilují jejich víru a orientují křesťanský život ke stále vyšším vrcholům. „Říkám Vám Synu a nazývám Vás tak – píše Kateřina jednomu ze svých duchovních synů, kartuziánovi Janovi Sabbatinimu – neboť vás rodím ustavičnou modlitbou a tužbou před Bohem tak jako matka rodí dítě“ (Korespondence, *Lettera* č. 141: *A Don Giovanni de Sabbatini*). Dominikánského bratra Bartoloměje de Dominicci obvykle v listech oslovovala: „Nejmilovanější a nejdražší bratře a synu v Kristu, sladkém Ježíši“.

Dalším rysem Kateřininy spirituality je dar slz. Ty jsou projevem vytříbené a hluboké vnímavosti, schopnosti dojetí a něhy. Nemálo svatých mělo dar slz a opakovalo se v nich dojetí samotného Ježíše, který nezadržel a neskryl pláč před hrobem svého přítele Lazara a před bolestí Marie a Marty; při pohledu na Jeruzalém v jeho posledních pozemských dnech. Podle Kateřiny se slzy svatých mísí s Kristovou Krví, o Níž mluvila s rozechvěním a symbolickými, velice působivými obrazy: „Pamatujte na Ukřižovaného Krista, Boha a Člověka ... Předstupujte před Ukřižovaného Krista, skryjte se v Ranách Ukřižovaného Krista, ponořte se do Krve Ukřižovaného Krista“ (Korespondence, *Lettera* n. 16: *Ad uno il cui nome si tace*).

Tady můžeme pochopit, proč Kateřina, přestože znala lidské nedostatky kněží, chovala k nim vždycky obrovskou úctu: rozdělují totiž prostřednictvím svátostí a Slova spásnou moc Krve Kristovy. Světice ze Sieny vždycky vybízela kněze – i papeže, kterého nazývala „sladkým Kristem na zemi“ – aby byli věrní svojí odpovědnosti. Byla v tom vedena vždy a jedině svojí hlubokou a stálou láskou k církvi. Před svojí smrtí řekla: „Opouštím tělo, neboť jsem vskutku strávila a darovala život v církvi a pro církev svatou, která je mi nejvzácnější milostí“ (Raymund z Kapuy, *S. Caterina da Siena, Legenda maior, n.363*).

Od svaté Kateřiny se tedy učíme chápat tu nejvznešenější vědu: poznat a milovat Ježíše Krista a Jeho Církev. V Dialogu s Božskou Prozřetelností výjimečným obrazem popisuje Krista jako Most rozpjatý mezi nebem a zemí. Je tvořen třemi schodišti, kterými jsou Ježíšovy nohy, bok a ústa. Výstupem po těchto schodištích prochází duše třemi etapami každé posvěcující cesty: odloučením od hříchu, praktikováním ctností a lásky až k něžnému a vroucímu sjednocení s Bohem.

Drazí bratři a sestry, naučme se od svaté Kateřiny milovat odvážně a upřímně Krista a církev. Přijměme tedy za svoje slova svaté Kateřiny, která čteme v Dialogu s Božskou Prozřetelností v závěru kapitoly, která pojednává o Kristu – Mostu: „Z milosrdenství jsi nás obmyl Krví, z milosrdenství jsi chtěl rozmlouvat s tvory. Ó, šílená lásko! Nestačilo Ti se vtělit, nýbrž chtěl jsi také zemřít! Ó milosrdenství! Srdce mi tone v myšlení na Tebe, takže kamkoli se v myšlenkách obrátím, nenalézám nic než milosrdenství“ (kap. 30, str. 79-80).



přeložil Milan Glaser
převzato z www.radiovaticana.cz



Svatá Kateřina Sienská OP – Dialog s Boží Prozřetelností



Prosby o modlitby

a) obecné (převzato z OPuscula):

- ... za nového magistra řádu fr. Brunona Cadoré
- ... za pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duku OP
- ... za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ... za projekt přestavby pražského kláštera
- ... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ... za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ... za křesťany v Iráku
- ... za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ... za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ... za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ... za naše bratry a sestry působící ve školství
- ... za naše bratry studenty ve Francii
- ... za znojenské mnišky, které hledají nový příbytek
- ... za projekt kláštera mnišek v Praze-Lysolajích
- ... za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teologické fakultě v Českých Budějovicích
- ... za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ... za bratra Jana Pavla z LSSD, který je vážně nemocen

b) speciální (MS Plzeň):

- ... za našeho otce biskupa Františka
- ... za naši diecézi
- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za naše nemocné členy
- ... za naše členy, kteří se nemohou dostavovat na společná setkání
- ... za naše členy, kteří s naším MS nejsou v kontaktu
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ... za našeho řádového asistenta otce Prokopa
- ... za farnost v Dobřanech
- ... za bratry v plzeňském konventu
- ... za farnost u Panny Marie Růžencové v Plzni
- ... za farnosti všech našich bratří a sester



Přejeme hojnost Božího požehnání:



Narozeniny

Lukáš Jirka	1.3.1958
P. Cyprián Suchánek	4.3.1974
Kateřina Keplová	6.3.1940
Jordán Basl	16.3.1969
† Růžena Jana Krausová	21.3.1922
Diana Váňová	24.3.1937

Časné sliby

Fr. Tomáš Zeman	3.3.1976
† Otomar Vojtěch Hana	13.3.1992
Zdislava Hlaváčová	5.4.1940

Věčné sliby

Fr. Tomáš Zeman	3.3.1979
Anna Stará	11.3.1994
Inocenc Starý	11.3.1994

Svátek

† Antonín Patrik Vlasák	17.3.
Josefa Romová	19.3.
† Vilemína Josefa Ziková	19.3.
† Věra Anunciáta Pirnerová	25.3.

☺ **ZPRÁVY** ☹

V sobotu 9. dubna se konají rekolekce s o. Augustinem.

Příští schůzka MS bude 5. dubna od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.